Kura i Orlica

Høne og Ørn

Ann Nduku
Wiehan de Jager
Aleksandra Migorska
polsk / nynorsk
nivå 3

(uten bilder)

Dawno, dawno temu Kura i Orlica przyjaźniły się. Żyły w zgodzie ze wszystkimi ptakami. Żaden z ptaków nie potrafił latać.

. . .

Det var ein gong Høne og Ørn var vener. Dei levde i fred med alle dei andre fuglane. Ingen av dei kunne fly.

Pewnego dnia na ziemi nastał głód. Orlica musiała wędrować bardzo daleko, aby znaleźć pożywienie. Gdy wróciła zmęczona powiedziała: „Musi być jakiś prostszy sposób podróżowania!”

. . .

Ein gong var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå veldig langt for å finna mat. Ho var veldig trøytt då ho kom tilbake. “Det må vera ein lettare måte å reisa på”, sa Ørn.

Po dobrze przespanej nocy Kura wpadła na znakomity pomysł. Zaczęła zbierać pióra, które leżały na ziemi. „Pozszywajmy je ze sobą, a potem przyczepmy je do naszych piór” – powiedziała. “Może wtedy będzie nam łatwiej podróżować.”

. . .

Etter ei god natts søvn fekk Høne ein lys idé. Ho byrja å samla saman fjør som hadde falle frå alle fuglevenene deira. “La oss sy dei fast utanpå fjørene våre”, sa ho. Kanskje det vert lettare å reisa då.

Orlica była jedynym ptakiem, który miał igłę, więc zaczęła szyć pierwsza. Uszyła parę pięknych skrzydeł i poleciała wysoko nad głową Kury. Kura pożyczyła igły od Orlicy i zaczęła szyć, ale szybko znudziła się tym zajęciem. Zostawiła igłę na szafce i wróciła do kuchni, aby przygotować obiad dla dzieci.

. . .

Det var berre Ørn i landsbyen som hadde ei synål, så ho byrja først å sy. Ho laga seg eit par nydelege vengar og flaug høgt i sky. Høne lånte nåla, men vart fort trøytt av å sy. Ho la nåla i skapet og gjekk for å laga mat til borna sine.

Inne ptaki zobaczyły odlatującą Orlicę i poprosiły Kurę, aby pożyczyła im igły. Wkrótce po niebie latało mnóstwo ptaków.

. . .

Men dei andre fuglane hadde sett Ørn som flaug av garde. Dei bad Høne om å få låna nåla for å sy vengar til seg sjølve òg. Snart flaug det fuglar overalt under himmelen.

Kiedy ostatni ptak zwrócił igłę, Kury nie było w domu. Jej dzieci wzięły igłę i zaczęły się nią bawić. Kiedy znudziły się zabawą, zostawiły igłę w piasku.

. . .

Då den siste fuglen leverte tilbake nåla dei hadde lånt, var ikkje Høne der. Så borna hennar tok nåla og byrja å leika med ho. Då dei vart lei av å leika, lét dei nåla liggja att i sanden.

Orlica wróciła po południu i poprosiła o zwrot igły. Chciała poprawić swoje skrzydła, które poluzowały się podczas lotu. Kura szukała igły na szafce. Szukała w kuchni. Szukała na podwórku. Igła zniknęła!

. . .

Seinare den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Ho bad om nåla for å festa nokre fjør som hadde losna på turen. Høne leitte i skapet. Ho leitte på kjøkkenet. Ho leitte i gardsplassen. Men nåla var ikkje å sjå nokon stad.

„Daj mi jeden dzień!” – Kura błagała Orlicę. „Wtedy naprawisz swoje skrzydła i znów polecisz po jedzenie”. Orlica odpowiedziała: „Jeden dzień. Jeżeli nie znajdziesz mojej igły, oddasz mi jedno ze swoich piskląt jako zapłatę.”

. . .

“Gje meg berre ein dag”, bønnfall Høne Ørn. “Så kan du reparera vengen din og finna mat igjen.” “Berre éin dag til”, sa Ørn. “Finn du ikkje nåla må du gje meg ein av kyllingane dine som betaling.”

Kiedy Orlica przybyła następnego dnia, Kura grzebała w piasku, ale igły nadal nigdzie nie było. Orlica szybko obniżyła lot i porwała jedno z piskląt. Od tej pory, zawsze gdy nadlatuje Orlica, Kura grzebie w piasku szukając igły.

. . .

Då Ørn kom att dagen etter, såg ho Høne som rota i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanga ein av kyllingane og drog av garde med han. Sidan den gongen ser Ørn alltid at Høne rotar i sanden etter nåla når ho dukkar opp.

Gdy cień skrzydeł Orlicy pada na ziemię, Kura ostrzega swoje pisklęta, aby się schowały. Pisklęta odpowiadają: „Nie jesteśmy głupie. Uciekniemy i schowamy się!”

. . .

Når Ørn si venge kastar skuggen sin på bakken, varslar Høne kyllingane sine: “Kom dykk vekk frå den opne plassen.” Og dei svarar: “Vi er ikkje dumme. Vi skal springe.”

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Kura i Orlica

Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku
Illustret av: Wiehan de Jager
Oversatt av: Aleksandra Migorska (pl), Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.